

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ
Сектор за инфраструктуру квалитета
Број: 021-03-182/2013-33
29. јул 2013. године
Кнеза Милоша 20
Београд

МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНЕ И УРБАНИЗМА

11000 БЕОГРАД
Ул. Немањина бр. 22-26

Размотрили смо ваш захтев којим тражите мишљење у вези са применом појединих одредаба Уредбе о начину признавања иностраних исправа и знакова усаглашености („Службени гласник РС”, број 98/09 – удаљем тексту: „Уредба”), и са становишта делокруга овог министарства, указујемо на следеће:

Одредбом члана 28. став 2. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС” број 36/09 - у даљем тексту „ЗОТЗ”) прописано је да надлежни министар може признати важење иностраних исправа и знакова усаглашености којима се потврђује усаглашеност производа са иностраним техничким прописом, под условом да захтеви из тог прописа обезбеђују најмање исти степен заштите безбедности живота и здравља људи, заштите животиња и биљака, заштите животне средине, заштите потрошача и других корисника и заштите имовине, који су одређени захтевима српског техничког прописа.

Дакле, у Републици Србији правно је могуће признавање важења иностране исправе о усаглашености производа, **искључиво у случају када за производ/групу производа за који је издата инострана исправа о усаглашености постоји домаћи технички пропис који прописује обавезу сачињавања, односно издавања одговарајуће исправе о усаглашености** од стране именованог или акредитованог тела за оцењивање усаглашености.

Такође, неопходно је идентификовати инострани технички пропис на основу кога је издата инострана исправа о усаглашености производа. То значи да у **случајевима када нема иностраног техничког прописа који садржи захтеве за прибављање исправе о усаглашености одређеног производа/групе производа** издате од стране тела за оцењивање усаглашености, нема основа за признавање такве исправе.

Ако посебан технички пропис у Републици Србији не прописује обавезу издавања исправе о усаглашености за одређене производе/групе производа од стране именованог или акредитованог тела за оцењивање усаглашености, ти производи се

стављају на тржиште и/или употребу у Републици Србији слободно, без додатних ограничења, услова или признавања важења иностраних исправа о усаглашености које евентуално прате те производе.

Када је реч о иностраној исправи о усаглашености којом се потврђује усаглашеност производа са захтевима иностраног националног или регионалног (европског хармонизованог) стандарда, **признавање такве исправе треба везивати за инострани пропис који се позива на примену тог стандарда**. Наиме, уколико нема иностраног прописа који се позива на примену стандарда, сматрамо да нема основа ни за признавање иностране исправе која потврђује усаглашеност са таквим стандардом.

Дакле, **само инострана исправа о усаглашености која потврђује усаглашеност са националним или европске хармонизованим стандардима на које се позива инострани технички пропис** (било да је реч о хармонизованим или нехармонизованим стандардима и без обзира да ли је примена тих стандарда добровољна или обавезујућа) **може бити предмет признавања у складу са Уредбом**.

Начин признавања исправа и знакова усаглашености из члана 28. става 2. ЗОТЗ ближе је уређен Уредбом.

Одредбом члана 5. Уредбе прописано је да захтев за признавање важења иностране исправе садржи: 1) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму подносиоца захтева; 2) врсту иностране исправе, односно знака усаглашености, чије признавање се тражи; 3) назив државе у којој је издата инострана исправа, односно знак усаглашености; 4) назив иностраног техничког прописа на основу кога је издата инострана исправа, односно на основу кога је стављен знак усаглашености, као и назив службеног гласила у коме је тај пропис објављен; 5) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на који се односи инострана исправа, односно знак усаглашености; 6) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму правног субјекта који је издао инострану исправу, односно ставио знак усаглашености на производ; 7) назив државе у којој је именовано или овлашћено тело за оцењивање усаглашености које је издало инострану исправу; 8) назив органа који је именовао, односно овластио тело за оцењивање усаглашености из тачке 7) овог члана; 9) друге податке од значаја за признавање важења иностране исправе, односно знака усаглашености.

Даље, одредбом члана 6. Уредбе прописано је да се уз захтев за признавање важења иностране исправе подносе се следећи докази: 1) копија извода из регистра привредних субјеката за подносиоца захтева, оверена од стране надлежног органа, као и оверени превод тог извода на српски језик од стране овлашћеног судског тумача, ако је подносилац захтева инострани произвођач; 2) оригиналну инострану исправу или њену копију оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод те исправе на српски језик од стране овлашћеног судског тумача; 3) копију оригиналног текста техничког прописа на основу кога је издата инострана исправа о усаглашености и оверени превод тог прописа на српски језик од стране овлашћеног судског тумача; 4) копију извода из регистра привредних субјеката за правни субјект који је издао инострану исправу, оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод тог извода на српски језик од стране овлашћеног судског тумача; 5) копију акта о именовању, односно овлашћивању или другог одговарајућег документа (који је издао

орган који је именовао, односно овластио тело за оцењивање усаглашености које је издало исправу) оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод тог акта на српски језик од стране овлашћеног судског тумача; 6) доказ о плаћеној републичкој административној такси, у складу са законом; 7) други докази којима се потврђују наводи из захтева.

Током примене Уредбе, а посебно након потписивања „EA MLA“ споразума Европске организације за акредитацију од стране Акредитационог тела Србије, којим је дошло до узајамног признавања техничке оспособљености тела за оцењивања усаглашености, јавило се питање поједностављења поступка којим надлежни министар признаје важење у Републици Србији иностраних исправа о усаглашености које су издате од стране тела за оцењивање усаглашености пријављених Европској комисији.

Питање је посебно актуелизовано у случајевима захтева за признавање иностраних исправа о усаглашености које су издате од стране тела за оцењивање усаглашености пријављених Европској комисији од стране земаља чланица ЕУ и земаља потписница „EA MLA“ споразума (тј. исправа о усаглашености издатих од стране иностраних тела за оцењивање усаглашености чија се техничка оспособљеност признаје на основу „EA MLA“ споразума).

С обзиром на наведено, мишљења смо да у случају када је поднет захтев за признавање важења иностране исправе о усаглашености производа са захтевима прописа Европске Уније (директиве, уредбе или другог прописа ЕУ), издате од стране тела за оцењивање усаглашености пријављеног Европској комисији од стране земаља чланица ЕУ и земаља потписница „EA MLA“ споразума Европске организације за акредитацију, није потребно тражити да подносилац захтева наводи информације из члана 5. став 1) тач. 3), 4) 6), 7), и 8) Уредбе, нити да уз захтев и инострану исправу прилаже документацију и доказе из члана 6. став 1) тач. 3-5) Уредбе.

Разлози су следећи:

1) Акредитационо тело Србије је у 2012. години потписало са Европском организацијом за акредитацију Споразум о међусобном признавању техничке оспособљености тела за оцењивање усаглашености („EA MLA“ споразум), што значи да је потврђена еквивалентност захтева за именовање/акредитацију српских тела за оцењивање усаглашености у односу на захтеве за пријављена тела ЕУ, односно Европској комисији;

2) Инострана тела за оцењивање усаглашености која обављају послове оцењивања усаглашености производа са захтевима ЕУ директива морају бити пријављена (нотификована) Европској комисији;

3) Сва инострана пријављена (нотификована) тела за оцењивање усаглашености производа са захтевима ЕУ директива се налазе на списку тзв. „NANDO“ базе Европске комисије и сви неопходни подаци о тим телима су доступни на следећој интернет страници: <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/>.

4) ЕУ директиве и уредбе као технички прописи на основу којих се оцењује усаглашеност производа, наведене у иностраној исправи о усаглашености, предмет су хармонизације у српском законодавству у складу са одредбама ССП споразума, односно Националног Плана интеграције Републике Србије у ЕУ, односно преузете су или се очекује њихово убрзано преузимање у домаћи правни систем тако да није

потребно прибављати њихов превод на српски језик приликом признавања иностраних исправа о усаглашености из ЕУ.

Изузетно од горе наведеног, у случају да инострана исправа о усаглашености, издата од стране **тела за оцењивање усаглашености** пријављеног Европској комисији од стране земаља чланица ЕУ и земаља потписница МЛА споразума Европске организације за акредитацију (тј. тела која се налазе на списку тзв. „NANDO“ базе Европске комисије) **потврђује усаглашеност са иностраним националним техничким прописом**, мишљења смо да није потребно тражити да подносилац у захтеву наводи информације из члана 5. став 1) тач. 3), 6), 7), и 8) Уредбе, нити да уз захтев и инострану исправу прилаже документацију и доказе из члана 6. став 1) тач. 4-5) Уредбе. Дакле, у таквом случају потребно је, између осталог, захтевати и достављање текста иностраног националног техничког прописа на основу кога је исправа о усаглашености издата.

С обзиром на све наведено, сматрамо да се на наведени начин значајно убрзава и олакшава процедура за признавање важења иностраних исправа о усаглашености које долазе из тела регистрованих у „NANDO“ бази Европске комисије, с обзиром да су сви наведени докази и информације јавни и лако доступни ресорним министарствима и комисијама за признавање иностраних исправа о усаглашености. Наиме, **релевантни прописи ЕУ (као што су директиве и уредбе Парламента и Савета ЕУ) и изводи из „NANDO“ базе Европске комисије садрже све потребне податке и имају исту правну снагу као и подаци из члана 5. став 1) тач. 3), 4) 6), 7), и 8) Уредбе и докази из члана 6. став 1) тач. 3-5) Уредбе.**

Напомињемо да **нема потребе тражити од подносиоца захтева да доставља извод из „NANDO“ базе Европске комисије, а нарочито не оверену копију тог извода, с обзиром да је реч о подацима који су јавно доступни** и које орган који врши признавање може сам прибавити, дакле без пролонгирања поступка и додатних трошкова за подносиоца захтева.

Такође, сматрамо да за домаћа правна лица није неопходно подносити копију извода из регистра привредних субјеката за подносиоца захтева, с обзиром да су ови подаци јавно доступни на интернет страници Агенције за привредне регистре Републике Србије и да сама Комисија за признавање иностраних исправа и стручне службе надлежног министарства по службеној дужности врше увид у наведени регистар.

ПОМОЋНИК МИНИСТРА

Јелена Поповић